

Virusul West Nile

Infecțiile cu WNV (Virusul West Nile) vor continua să fie o problemă de sănătate publică. În viitorul apropiat, obiectivele cercetării infecțiilor cu WNV ar trebui să urmărească obținerea de noi metode de prevenire a transmiterii virusului la om, prin reducerea populațiilor de țânțari cel puțin în marile aglomerații umane, creșterea eficacității repelentelor și obținerea de noi soluții sau metode de prevenire a contaminării cu WNV ori a înțepării animalelor și oamenilor de către insecte-vector.

Virusul West Nile (WNV) este un Flavivirus, transmis la om și la animale prin intermediul țânțarilor. Infecția evoluează frecvent asimptomatic sau ca sindrom febril pseudogripal, iar în formele severe boala se exprimă ca encefalomielită fatală.

La om, în majoritatea cazurilor, virusul este transmis de țânțarii *Culex*, dar transmiterea WNV poate să survină și prin înțepătura altor specii de țânțari, transfuzie de sânge, transplant de organe, alăptare sau intrauterin. De asemenea, WNV se poate transmite și accidental, la personalul care lucrează în laboratoare sau spitale.

Intensitatea transmiterii WNV este influențată de mai mulți factori, dintre care cei mai importanți sunt abundența țânțarilor-vector competenți și prevalența infecției în populația de țânțari contaminată. Încă nu se cunoaște valoarea minim necesară a prevalenței infecției în populația de țânțari, pentru declanșarea unui focar epidemic la om sau animale.

Infecțiile umane cu WNV se exprimă clinic variat, de la infecții asimptomatice sau pseudogripale la meningite și meningoencefalite severe finalizate cu deces. Semnele clinice care ar trebui să ducă la emiterea suspiciunii

sunt: febră ridicată însoțită de durere de cap intensă, vărsături, stare generală alterată și sensibilitate crescută la lumină.

În cazurile severe, care afectează cel mai frecvent persoanele peste 60 de ani cu afecțiuni cronice (cancer, diabet, hipertensiune, boala renală cronică), pot apărea și alte simptome:

- rigiditate a gâtului
- sensibilitate crescută la lumină
- convulsii
- frisoane
- oboseală cronică
- slăbiciune musculară

Întrucât infecțiile cu WNV evoluează frecvent asimptomatic, diagnosticul trebuie să coroboreze rezultatele examenului clinic și ale diagnosticului de laborator.

În absența unui vaccin, singura modalitate de a preveni infecția la oameni este să știm care sunt factorii de risc și care sunt măsurile pe care le putem lua pentru a reduce expunerea la virus.

Principalele măsuri de protecție recomandate sunt:

- evitarea expunerii la țânțari, îmbrăcăminte cu mâneci lungi și pantaloni lungi;
- utilizarea substanțelor repelente de țânțari;
- montarea de plase la ferestrele locuințelor pentru a împiedica patrunderea tantarilor;
- limitarea deplasărilor în zonele cu multă vegetație și umiditate ridicată (parcuri, păduri, ape stătătoare etc.)
- asigurarea măsurilor de desecare a bălților de apă din jurul gospodăriilor;
- îndepărtarea recipientelor/obiectelor care favorizează acumularea apei și a gunoierului menajer.

De asemenea, Ministerul Sănătății recomandă autorităților administrației publice locale să intensifice măsurile de dezinfecție în localități pentru a preveni răspândirea infecției cu virus West Nile.